

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 octombrie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

**TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022, de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, în cauza penală privindu-l pe **Ciobanu Valeriu XXXXX, XXXXXXXXXXXX**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2021 – 05.08.2021;

Instanța de apel: 02.09.2021 – 01.03.2022;

Instanța de recurs: 24.05.2022-24.10.2022.

Asupra recursul ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05.08.2021, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, Ciobanu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 4 (patru) ani.

Potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Ciobanu Valeriu a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), f), g) Cod penal, inculpatul Ciobanu Valeriu a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programe probaționale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 (șaizeci) ore.

S-a încasat de la Ciobanu Valeriu în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 (o mie șase sute optzeci) lei.

A fost soluționată soarta corpului delict.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Ciobanu Valeriu, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, la 04.09.2018, aflându-se pe str. XXXXXX, a înstrăinat către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Cauia Andrei, contra sumei de 2 500 lei, 10 comprimate confecționate artizanal care, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4053 din 06.09.2018, reprezintă substanța psihotropă MDMA, în cantitate totală de 4,093 grame. În conformitate cu Lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, MDMA este inclusă în categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea în limita 0,5-5 grame constituie proporții mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, prin înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, adică a săvârșit*

3. Apel a declarat procurorul Adriana Țicu, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- lui Ciobanu Valeriu, culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 4 (patru) ani;

- în conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal prima parte a pedepsei de 1 an și 6 luni să fie executată în penitenciar de tip semiînchis cu includerea în termenul indicat a perioadei reținerii, aflării în arest și arest la domiciliu a lui Ciobanu Valeriu și anume 05.09.2018, ora 23.35 min. - 02.11.2018, ora 15.40 min., iar restul perioadei de 1 an și 6 luni de suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani;

- a încasa de la Ciobanu Valeriu în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă totală de 3680 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

3.1 În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat că :

- deși instanța de judecată, în partea descriptivă a sentinței a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei, totuși, aceasta nu a ținut cont de faptul că stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen minim și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este nejustificată și nu corespunde gravității faptei imputate. Inculpatul la stabilirea pedepsei a beneficiat de prevederile art. 364/1 alin. (1) Cod penal, de aceea aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării pedepsei nu constituie o individualizare corespunzătoare, astfel încât inculpatul nu va putea fi reeducat, deoarece fapta lui cu mult depășește limitele suspendării condiționate a executării pedepsei;

- în cazul dat este rațională aplicarea prevederilor art.90/1 Cod penal, potrivit cărora prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă

condiționat pe termenul de probațiune fixat și în același timp ar conduce la corectarea și reeducarea vinovatului, fiind totodată echitabilă în coraport cu fapta comisă;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului și suportarea cheltuielilor judiciare care îi revine în principal acestuia; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță. Pentru efectuarea achiziției de control a fost necesară utilizarea sumei de 2500 lei. În rezultatul efectuării acțiunii procesuale menționate a fost recuperată doar o bancnotă de 500 de lei, iar 2000 de lei Ciobanu Valeriu a reușit să-i utilizeze în scopuri personale, fapt recunoscut de către ultimul în cadrul audierii la etapa urmăririi penale și în ședința de judecată, prin urmare, consideră că suma de 2000 lei, nerecuperată în rezultatul efectuării acțiunii procesuale - achiziție de control și care constituie cheltuieli judiciare suportate de către stat în cauza penală, urmează să fie încasate din contul lui Ciobanu Valeriu.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea cheltuielilor de judecată și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Ciobanu Valeriu cheltuielile judiciare în mărime de 3680 (trei mii șase sute opt zeci) lei.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1 În partea descriptivă a deciziei instanța de apel, în baza art. 414 alin. (1) și (2) și art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a menționat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că, instanța de apel nu a fost în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Totodată, instanța de apel cercetând materialele cauzei penale a reținut că, instanța de fond a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume: de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal comisă de Ciobanu Valeriu este una gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, însă acesta beneficiază, conform art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei sub formă de închisoare și în cazul dat, pentru infracțiunea

prevăzută de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal pedeapsa maximă va constitui 4 ani, 8 luni și pedeapsa minimă va constitui 2 ani.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de faptul că Ciobanu Valeriu se căiește sincer de cele comise, se caracterizează satisfăcător, nu a reținut alegațiile procurorului privind individualizarea greșită a pedepsei și din acest raționament, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod Penal, a conchis că corect s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Ciobanu Valeriu, cu condiția că, acesta în termenul de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, instanța de apel a admis cerințele apelantului referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, menționând că, potrivit materialelor cauzei cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare și anume, pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4053 din 06.09.2018, costul căreia constituie 1680 lei (f.d.36-39), sumă care urmează și care a fost dispusă de a fi încasată din contul inculpatului, în beneficiul statului, însă, instanța de fond nefondat nu s-a expus asupra sumei de 2000 lei, pentru efectuarea achiziției de control, bani care nu au fost recuperați, reținând spre a fi confiscată doar suma de 500 lei.

La capitolul specificat supra instanța de apel a menționat că:

- conform prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal*. Alin. (2) pct. 5) al aceluiași articol stipulează că, *cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală*. Potrivit alin. (3) a aceleiași norme de procedură, *cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate* și aceasta este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar, pentru a facilita operativitatea efectuării acțiunilor de către organului de urmărire penală și pentru a se încadra în termenul rezonabil;

- conform art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsa.

Instanța de apel a reiterat că, potrivit procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, achiziția de control din 05 septembrie 2018 investigatorului sub acoperire prin procesul-verbal de examinare și transmitere a mijloacelor financiare, i-au fost transmiși 2500 (două mii cinci sute) lei și anume 3 (trei) bancnote cu nominalul de 500 (cinci sute) lei cu seria: H0038-195475, H 0046 -149494, H 0060 - 243960 și 5 (cinci) bancnote cu nominalul de 200 (două sute) lei cu seria: G 0110 -638794, G 0098 -

762568, G 0130 - 726615, G 0043 - 704176 și G 0076 - 560839, necesari pentru procurarea presupuselor droguri de la suspect cât și altor persoane complice.

Astfel, pe lângă suma de 500 de lei, cu seria H 0038 și nr. 195475, ridicată în urma efectuării acțiunii de urmărire penală cercetarea la fața locului, care a fost aruncată de către Ciobanu Valeriu în timpul reținerii, fiind utilizată la înfăptuirea măsurii speciale de investigație prevăzute de art. 1383 (achiziția de control) Cod de procedură penală și care a fost anexată la materialele cauzei penale (f.d. 54, 55), urmează a fi confiscate din contul inculpatului Ciobanu Valeriu în contul statului suma de 2000 lei, în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal - a banilor sau de finanțare a terorismului.

5. Recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, care invocând prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare, în această parte, în instanța de apel, în alt complet de judecată

În motivarea recursului, titularul indică că:

- la aplicarea pedepsei inculpatului Ciobanu Valeriu pentru infracțiunea comisă (*păstrarea și înstrăinarea ilegală de droguri săvârșită în scop de înstrăinare în proporții mari*) instanța de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse non privative de libertate aplicând eronat instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea solicitării acuzatorului de stat, privind necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate cu aplicarea dispoziției art. 90¹ Cod penal, cu executarea parțială și reală a pedepsei închisorii.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi respins, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă recursul și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit menționează că soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, invocându-se temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit atestă că motivele și temeiurile de recurs invocate de către partea acuzării, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Astfel, ce ține de temeiurile de recurs indicat de recurent, și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea emisă a examinat toate aspectele esențiale invocate de către părți și în soluția pronunțată a dat răspuns acestora în mod motivat, din care considerente instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri de a interveni în decizia atacată.

Cu privire la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal apreciază alegațiile părții acuzării drept declarative și neîntemeiate, deoarece instanța de apel corect a statuat că executarea reală a pedepsei stabilite lui Ciobanu Valeriu nu este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod Penal, corect de către instanța de fond s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Ciobanu Valeriu, cu condiția că, acesta în termenul de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a aplicat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele comiterii infracțiunii și de practica judiciară constantă la acest capitol.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs subliniază că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

La caz, Ciobanu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, reieșind din prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, iar potrivit art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3(trei) ani.

Astfel, concluzia instanțelor de fond referitor la aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, nu contravine prevederilor legale așa cum a invocat recurentul, argumentele acestuia fiind nefondate, prin urmare fiind și inoportună aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal la care face referire recurentul.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, instanțele inferioare la stabilirea pedepsei inculpatului au luat în calcul că acesta a avut o atitudine corespunzătoare în fața instanței de judecată, recunoscând și regretând săvârșirea faptei, anterior nu a fost condamnat, este la prima abatere, este angajat în câmpul muncii, iar scopul pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate, executarea pedepsei în regim de detenție putând avea consecințe nefaste asupra inculpatului.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei penale se constata că în cadrul urmăririi penale Ciobanu Valeriu s-a aflat în arest preventiv și arest la domiciliu și anume:

- inculpatul Ciobanu Valeriu a fost reținut la 04 septembrie 2018, ora 23:35. La 07 septembrie 2018 (f.d.65, v.1);

- prin Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în privința învinutului Ciobanu Valeriu, a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv, pe un termen de 30 zile, începând cu data de 04.09.2018, ora 23:35, până la 04.10.2018, ora 23:35 (f.d.75-81, v.1);

- prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 02 octombrie 2018 s-a înlocuit măsura preventivă sub formă de arest preventiv în măsura preventivă - arestul la domiciliu, cu calcularea termenului din 02.10.2018 orele 15:40 min., până la 02.11.2018, orele 15.40. (f. d. 91-95, v.1).

De asemenea, Colegiu penal reține că instanța de judecată aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ținând cont de personalitatea inculpatului Ciobanu Valeriu, de circumstanțele cauzei și de sancțiunea articolului de care este învinuit acesta, l-a obligat pe ultimul, să participe la programe probaționale, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 60 ore.

Prin urmare, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea acestuia precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal, iar alegațiile procurorului cu privire la individualizarea contrar prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului Ciobanu Valeriu, le consideră declarative, deoarece art. 90 Cod penal acordă instanței de judecată dreptul de a aplica suspendarea executării pedepsei cu închisoare cu respectarea rigorilor de motivare, de care, în speță, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură, iar o altă opinie a participanților la proces asupra acestei soluții, nu poate constitui în sine un temei de casare a deciziei.

Din analiza deciziei recurate, Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții acuzării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. Românei din 16.02.2010. La caz, așa cum rezultă din textul deciziei instanței de apel, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor aplicate inculpatului menționând că el se pot îndrepta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că la cauză nu și-au găsit confirmare temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii, prin urmare recursul declarat de procurorul Procuraturii de circumscripție

Chișinău, Devder Djulieta, urmează a fi respins ca inadmisibil, din motiv că este nefondat, decizia instanței de apel fiind legală, întemeiată și motivată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Ciobanu Valeriu XXXXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă pronunțată integral la 01 decembrie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor